

ΟΙ «ΜΕΓΑΛΟΙ ΣΥΜΜΑΧΟΙ» ΚΑΙ Η «ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΕΘΝΙΚΗΣ ΕΝΟΤΗΤΑΣ» ΤΟΥ ΣΤΑΛΙΝΙΚΟΥ ΚΚΕ ΚΑΙ ΤΟΥ Γ.ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (του 1944)

“Για την απελευθέρωση της Αθήνας, την «εθνική» κυβέρνηση και τους «Μεγάλους Συμμάχους»

Χαιρετιστήριο του Πολιτικού Γραφείου
Προς τον λαό της Αθήνας

«Ριζοσπάστης», 13 Οκτώβρη 1944

Η ηρωική Αθήνα είναι πια ελεύθερη. Ο περήφανος λαός της αναπνέει τον αέρα της λευτεριάς. Το Κομμουνιστικό Κόμμα της Ελλάδας τις μεγάλες αυτές στιγμές χαιρετίζει τον ηρωικό λαό της Αθήνας, που τρία ολόκληρα χρόνια αγωνίστηκε θαρραλέα για την απελευθέρωση της Ελλάδας μας, τους ήρωες και μάρτυρες της Λευτεριάς. Κομμουνιστές!

Συνεχίστε στο πλευρό της Εθνικής Κυβέρνησης και των Μεγάλων μας Συμμάχων με μεγαλύτερη ορμή τον αγώνα για την απελευθέρωση και της τελευταίας σπιθαμής εδάφους της Πατρίδας μας. Για την εξασφάλιση της Ανεξαρτησίας και της ακεραιότητας της Ελλάδας.

Ζήτω ο ηρωικός ελληνικός λαός.

Ζήρω η Αθήνα, η ακρόπολη της Ελληνικής Λευτεριάς.

Ζήτω η Εθνική μας Κυβέρνηση.

Το Πολιτικό Γραφείο

Της Κεντρικής Επιτροπής του ΚΚΕ»”

(«Επίσημα Κείμενα», τόμος 5ος, 1940-45, σελ. 231)

Ενάμισι περίπου μήνα μετά, οι ζητωκραυγές του σταλινικού Π.Γ. έγιναν κατάρες και ανάθεμα! Η «Εθνική Κυβέρνησή» τους και οι «Μεγάλοι Σύμμαχοι» τους, οι «ελευθερωτές» εγγλέζοι ιμπεριαλιστές, στις 3 Δεκέμβρη 1944, έπνιξαν στο αίμα τον άοπλο λαό της «ελεύθερης» Αθήνας! Στις 5 Δεκέμβρη, ο «Ριζοσπάστης» κυκλοφορούσε με κεντρικό τίτλο την κραυγή των εξαγριωμένων εργατο-λαϊκών μαζών: «ΔΟ-ΛΟ-ΦΟ-ΝΕ ΠΑ-ΠΑΝ-ΔΡΕ-ΟΥ». Το άρθρο αυτό (που το αναδημοσιεύουμε ολόκληρο) είναι ένα μικρό μόνο δείγμα της θρασυδειλιάς, της ξετσιπωσιάς και της πολιτικής ηλιθιότητας, των καιροσκόπων εθνικορεφορμιστών ηγετών του σταλινικού ΚΚΕ.

Συντάχθηκε απο τον/την Ergatiki Dimokratia
Παρασκευή, 15 Απρίλιος 2011 19:08

Αυτοί οι ίδιοι που στελέχωσαν την «εθνική» κυβέρνηση του Παπανδρέου και ζητωκραύγαζαν στο πλευρό της, στις 5 Δεκέμβρη, πανικόβλητοι από την οργή του εξαπατημένου λαού, ανακάλυψαν ξαφνικά ότι αυτός ο πρωθυπουργός της προδοτικής συμφωνίας του Λιβάνου, ο «λαοκράτης» ηγέτης της λεγόμενης «εθνικής ενότητας» (της «ενότητας» που στα βουνά οι αντάρτες την είπαν προδοσία) ο έμπιστος αυτός των εγγλέζων ιμπεριαλιστών (των «Μεγάλων Συμμάχων») ήταν ένας αχυράνθρωπος, ένας κοινός τυχοδιώκτης, ένας αδίσταχτος δολοφόνος. Ένας δολοφόνος (μόνος αυτός) που έπρεπε να παραμεριστεί για να φτιαχτεί μια άλλη «κυβέρνηση πραγματικής εθνικής ενότητας», με όλους τους άλλους δολοφόνους πράκτορες της αστικής αντίδρασης και του «δημοκρατικού» αγγλο-αμερικάνικου ιμπεριαλισμού!!

«ΔΟ-ΛΟ-ΦΟ-ΝΕ □ □ ΠΑ-ΠΑΝ-ΔΡΕ-ΟΥ!

Ο μοιραίος άνθρωπος που αιματοκύλισε προχτές τόσο φριχτά τον αθηναϊκό λαό εξακολουθεί να παραμένει πρωθυπουργός. Η «κυβέρνησή» του, πνέοντας τα λoίσθια, δεν ντρέπεται να συμπληρώνεται. Και εν ονόματι του... έθνους κηρύσσει μέσω του κ. Σκόμπυ το φασιστικό νόμο. Την πενιχρή λευτεριά που δοκίμασε δυο μήνες μονάχα ο λαός προσπαθούν τώρα να την πνίξουν, να τον βάλουν σε βαριά δεσμά χειρότερα από του Μανιαδάκη. Ο ασυνείδητος φιλόδοξος και μωρός «πρωθυπουργός» με καταπληχτική πόρωση ηθική εξαπολύει τον εμφύλιο πόλεμο.

Τι αντιπροσωπεύει ο κ. Παπανδρέου που ανέκαθεν υπήρξεν ο αποδιοπομπαίος τράγος στην πολιτική ζωή του τόπου και πάντοτε αρχηγός ενός ανύπαρκτου κόμματος με περισσότερους τίτλους παρά οπαδούς; Εξ ονόματος ποιανού έθνους σπρώχνει το λαό στην άβυσσο του εμφυλίου πολέμου;

Το συλλαλητήριο αυτό, το ύπουλα επιτετραμμένο και ύστερα απαγορευμένο συλλαλητήριο της Κυριακής, υπήρξε μια ηφαιστειακή ηρωική έκρηξη του αθηναϊκού και πειραιϊκού λαού. Η άφθονη αιμάτινη σπονδή που το συνόδευσε, υπήρξε ένας μεγάλος αρραβώνας πλατύτατων λαϊκών στρωμάτων, πολύ πλατύτερων από το ΕΑΜ, με τη δημοκρατική ιδέα, με την ηθική αξιοπρέπεια, με τη λατρεία της ανεξαρτησίας της χώρας μας. Η χτεσινή κηδεία, η επιβεβλημένη και δραματική αυτή παρέλαση εκατοντάδων χιλιάδων ανθρώπων που τη συγκλόνιζε η αδυσώπητη κραυγή «ΔΟ-ΛΟ-ΦΟ-ΝΕ ΠΑ-ΠΑΝ-ΔΡΕ-ΟΥ», υπήρξε και η οριστική πολιτική και εθνική κηδεία του θλιβερού «πρωθυπουργού». Η πρωτοφανής αναντίρρητη κι απόλυτη επιτυχία της παλλαϊκής απεργίας στην Αθήνα και στον Πειραιά συμπύκνωσε σε μια τεράστια δύναμη την αποφασιστική θέληση του λαού. Στη Θεσσαλονίκη διαδηλώνουν 250.000 άνθρωποι κατά του Παπανδρέου. Στη Δράμα 30.000, στο Αγρίνι 40.000. Ολόκληρη η ύπαιθρος φλέγεται από τον πόθο της λευτεριάς. Και από το μίσος εναντίον του φασισμού και του Παπανδρέου. Σ' όλη την Ελλάδα η Εθνοφυλακή συγχωνεύεται με την Εθνική πολιτοφυλακή. Στην Αθήνα οι αστυφύλακες παραδίνουν τα όπλα τους στο λαό.

Συντάχθηκε απο τον/την Ergatiki Dimokratia
Παρασκευή, 15 Απρίλιος 2011 19:08

Τι μένει στον κ. Παπανδρέου και στην άθλια κυβέρνησή του; Μένουν οι χωροφύλακες, μένουν οι τσολιάδες που τους κατεβάζει στην Ομόνοια, μένουν οι μπουραντάδες, μένουν οι πεμπτοφαλαγγίτες και οι δοσίλογοι. Μένει ο σύμβουλος του Στυλιανός Γονατάς. Μένει ο φασίστας «δημοκράτης» Κατσώτας. Μένουν οι «αγγλόφιλοι» κ.κ. Σπηλιωτόπουλος και Έβερετ.

Με τέτοια προσόντα ο κ. Παπανδρέου πάει για θλιβερός πρωθυπουργός ενός αξιοθρήνητου προτεκτοράτου. Αυτόν τον άνθρωπο και αυτή τη γυμνή από κάθε ίχνος λαϊκής επιρροής κυβέρνηση διάλεξαν οι κ.κ. Λήπερ και Σκόμπυ για να της δώσουν την ηθική και υλική ενίσχυση που της δίνουν.

Αλλά ο ελληνικός λαός δεν αποτελείται από κάφρους. Είναι ελεύθερος λαός. Δεν θέλει κανενός είδους ξένη επέμβαση και κανενός είδους προτεκτοράτο. Θα σαρώσει το δολοφόνο Παπανδρέου και θα αποκτήσει κυβέρνηση πραγματικής εθνικής ενότητας για να λύσει μόνος του και απερίσπαστος τα εσωτερικά του ζητήματα.»

«Ριζοσπάστης», 5 του Δεκέμβρη 1944